

Előfizetési ár:

Egész évre 5 K

Megjelen minden hétfőn
reggel 7 órakor

≡ Hirdetési díj: ≡

egyezőes árszabás szerint
számítatikKözlemények átvétele csak j. l.
zessel van megengedve

NAPLÓ

Független hetilap

Szerkesztőség:

VIII., Nagyfuvaros-u. 6

Kiadóhivatal:

VII., Dohány-utca 88

TELEFON:

Igazg.: 72-97. Kiadóhiv.: 72-97
Szerkesztőség: 72-97

A Magyar-Horvát szénipar botránya. Leleplezett milliomos háziur.

A hivatalos szenzáció.

Különös hangok hallatszottak e héten olyan helyről, a honnan tartózkodást, óvatosságot és politikai izlést volna jogunk feltételezni. A kormányhoz legközelebb álló lapok egyike fájdalmasan felszisszent a miatt, hogy a rendőrségnél folyamatban lévő nyomozások idő előtt kerülnek az újságokba és a sorok között meggyanusította magát a rendőrség sajtóirodáját azzal, hogy kicsinyes hiúságnak enged, mikor a szenzációkat idő előtt kiszolgáltatja a kíváncsiságnak.

Semmi hajlamot sem érezünk a rendőrség sajtóirodáját oltalomba részesíteni. Azt sem kutatjuk ez alkalommal, hogy ez a furcsa háború a kormány félhivatalosa és a kormány egyik legdédelgetettebb intézménye, a rendőrség között honnan keletkezett, minő forrásból ered. Ezt a háborút, mely ismétjük elég furcsa, vivják ők meg maguk között. Ugy véljük, nem lesz véres titkózet, s nem fog bekövetkezni a két mesebeli oroszán viaskodása, kik egymást addig marták-falták, míg csupán a farkuk maradt meg.

Bennünket e pillanatban csak az érdekel, hogy a hírlapi szenzációkra vagy a hivatalból kiadott szenzációkra vonatkozó észrevétel, vastag törvénytudatlanságból származott.

Világosabban szólva, a dolog úgy áll, hogy a rendőrségnek az a joga, hogy az újságokban bármit közreadjon, a törvényben gyökeredik. És pedig szentesített, tételes törvényben, nevezetesen a Büntvádi perrendtartás végrehajtására vonatkozó törvény szakaszában.

Ebben a törvénycikkelyben van egy igen kedélyes paragrafus, mely azt mondja, hogy a rendőrségnek a nyomozást bármely stádiumában joga van bármit is közölni az újságokban, ha azt a nyomozat érdekében vagy közérdekből jónak találja.

Tetszik érteni? Ez magyarra lefordítva annyit jelent, hogy mindenki, a ki Szent István birodalmában él és mozog, de sőt az elhunytak emléke is ki van szolgáltatva a rendőrség diszkréciójának. Csakis tőle függ, hogy kiirhassa rólunk, a mit akar.

Mert ez tisztán az ő értelmi fokától, belátásától, itéletétől, sőt izlésétől függ, hogy mit talál szükségesnek közölni a nyomozat érdekében, vagy pedig mikor látja a közérdeket fennforogni.

Minthogy a törvénynek ez az idézett szakasza tényleg érvényben van, a kormány újságja, ha csak valamit tart a logikára, ne a rendőrségnek tegyen szemrehányást, hanem azoknak, kik ezt a törvényt ilyen elasztikusra szabták vagy pedig azokra, kik ezt a minap tárgyalt büntető novellában meg nem változtatták. Tudniillik az igazságügyi kormány.

Egész más kérdés, hogy szabad-e érzékenységből, apró szépséghibák miatt a rendőrséget ettől a diszkrécionális jogtól végérvényesen megfosztani?

Ezt a kérdést nem oly könnyű eldönteni, mint a minőnek látszik. Éppen e héten, a rétsági merénylet tetteseinek sikertelen üldözése arra utal, hogy a nyomozó hatóságot nem szabad béklyóba szorítani. Mert az ilyesmi hamar megboszulja magát.

Általánosan az a vélemény uralkodik, hogy a csendőrök könnyen elfoghathaták volna a vakmerő rablókat, ha nem lett volna a csendőrségnek kötelessége a nyomozat megindítása előtt jegyzőkönyvet írni.

Aztán ne feledjük ez alkalommal, hogy számos esetben éppen a szenzációk hivatalos közlése segítette a rendőrséget a legszebb sikerekhez. Erről nem tanácsos megfeledkezni.

Zöldi Márton.

Panaszunk van . . .

Panaszunk van Polgármester Ur! A főváros közigazgatásának magyartartása ellen. Kítől várjunk helyes írást, ha a főváros az utca neveket is hibásan, vagy pedig a referensnek szeszélyei szerint írja ki. Évek óta bosszantja a szemet a Gizela-ut egy „l” betűjével. Talán nem kerülne sokba az a második „l”? — Aztán a főváros intézeteiben a sok: „kezelő”, „felügyelő”, „irodavezető” mindentűt szinte le is a német munka. Hát az átvevők talán csak tudnak „helyesen magyarul”?

Panaszunk van Jelmek Ur! Panaszunk van a kocsik világítására. Olyan sötétek a lámpák, alig égneek, különösen a városligeti kocsikon, hogy azok a bizonyos zsebmetszők fáradság nélkül rendezhetnek zsebkutatást. És a kalauzok egész kedélyeskedést csinálnak előle. Panaszunk van az Ön kalau-

zainak gorombaságára. A városi villamosnak is van egynehány komisz kalauza, pl. az 1263, aki a Népszínház-kőbányai vonalon jár, de az Ön emberei egyszerűen már nem is emberek. Oly durva modorban bannak az utasokkal s ha ostobaságokban rossz jegyet adnak s ez ellen felszólal valaki, — különösen idősebb uriaszonyok, — olyan durván ordítanak rá, hogy az majd elsüllyed szegyenletében. Mintha legalább is megcsalta volna. Ez türehtetlen! Ez így nem mehet. Tessék erélyes rendszabályokat életbe léptetni, máskülönben a közönség veszi elő a „barabását”. A kalauzok pedig a maguk érdekében legyenek tisztességesebb viselkedésűek, mert ezután kiméletlenül mindenkinek kiírjuk a számát, ahogy ezt tettük a városinak 1263-as kalauzával. Hisszük, nem eredménytelenül.

Panaszunk van Demény főigazgató Ur! Panaszunk van a triciklis postásaira. Talán nem is az Ön becses figyelmét kellene felhívni erre a visszasságra, hanem a rendőrséget. De mi azt hisszük, az is csak a gazdájukat venné elő, mert az felelős az alkalmazottjainak kihágásaiért. Ugyanis ezek a modern Merkurok minden körjáratkor futó motorversenyt rendeznek a legforgalmasabb utcákon és olyan erővel és szédítő iramban fordulnak be a mellék utcába, közvetlen a járda széle mellett, hogy nemcsak ártatlan bébék kapnak ijedséget és ezáltal veszedelmes betegséget, hanem még a gyöngébb idegzetű járókelő férfiak is megijednek vagy lovak ragadnak el. Ugy tudjuk, a posta közszolgálatra van berendezve és nem felnőttek és gyermekek mumusának találták fel.

Panaszunk van köztisztviselési főnök ur! s panaszunkat adja tovább Pestvármegyének a nemzeti ellenállásban bokros érdemeket szerzett híres-neves alispánjának, vitézlő és forgó Fazekas de genere Fazék uramnak. Mert szép dolog ám, dicső dolog egy vármegyét kormányozni, de nehéz dolog ám Pestvármegyét ügyesen „elintézni”. Arra panaszkodunk — talán mi sem először, — a közönség pedig talán millomodsor, hogy amint eléri az ember a Hűvösvölgynél, a Svábhegynél, a Zuglignél azt a bizonyos kis táblácskát egy-egy girbe-görbe karóra ráakasztva, amely mutatná, de nem mutatja, hogy hol végződik a határ, hát ott megtalálod jámbor publikum az igazi határmutatót olyan pontosan, hogy ezenel pályázatot hirdetünk arra, ha valaki 10 centiméternyi eltérést mutat. A locsoló kocsik csöve pontosan megáll a határszélen, de aztán Nagykovácsi felé, de különösen Budakeszi felé az Erzsébetkirályné szanatórium felé bizony alig tudja az ember az orrát befogni, oly átláthatatlan a porfelhő. Pedig különösen az a szanatórium ott áldást osztó működést teljesít. A sorsjegy jövedelme 800-000 korona az I. magy. áll. bizt. társaságnál kamatozik és 15.000 m² méter terület átengedését 5 éve huzza a főváros s nem tudnak építeni. Jajgatunk, hogy nincs kórház s ime a hivatalos copf 5 évig huzza el

egy akta elintézését. Hát ez nem botrány? A vármegyei főfőkormányzat, mintha esküdt ellene volna a fővárosnak, mindenütt, ahol csak teheti, kimutatja gyűlöletét és akadályozza fejlődését. Belügyminiszter ur! hát elvesszett önnél már a virgács, hogy megfenekelje ezt a két lakoncátlan, marakodó testvért?

A bankkartellről.

— Ne üljön fel a közönség. —

— A Napló tudósítójától. —

A Magyarországon működő Rothschild-Kronfeld pénzcsoport utolsó terve az volt, hogy a végrehajtási novella megalkotására szorította a kormányt. A közönség csak azt látja: *Wekerle*, meg hogy: *Günther* csinál valamit. Nem látja, csak sejt, hogy a legutolsó kormánytevékenység is, amely a gazdasági kérdésekkel s a pénzüccal van összefüggésben a Rothschild-Kronfeld bankcsoport egyenes kívánságára történik, amely féltékenyen őrizi a pénzpiac és a tőke érdekeit.

A bankkartell, mint minden újságolvasó tudja, megcsinálták a múlt héten. Kornfeldék belekényszerítették az összes nagy bankokat és pénzintézeteket. Egynek kivételével, a mely azonban tárgyalásokat folytat a kartellel s ha a reá eső kontingenst megkapja, úgy ez is beáll a kartellbe. Nem kell félni, csak lármáz.

A kartell célját így körvonalozza a kartellben álló egyik bank: Nem lesz ebből semmi baj. A betéti kamatlábat leszorítjuk 3%-ra, mert az a baj, hogy pénzünk van elég, de üzlet nincs. Az ipari vállalkozások, építkezések szünetelnek s nem tudjuk kiadni pénzünkét. Kiszorítjuk tehát a tőkét, amely eddig 4, 4½, sőt 5%-ra betette a pénzét, s nyugodtan hizott, mint a jóllakott csörgő kigyó. Mozgásra kényszerítjük és pedig úgy, hogy ne tartsa nálunk a pénzét, mert azt el kell fogadnunk, ha beteszi. De ha csak 3% kamatot kap a pénze után, akkor elviszi, s befekteti ipari vállalatokba, ahol legalább is 4—5—6%-ot kap. Esetleg vesz székesfővárosi kötvényeket, a melyek — szegyen, mondhatom, 89-es árfolyamon is alig kelnek, — 4%-ot hoznak. A főváros is pénzhez jut, építhet, köveztethet. Szóval: *feilendül az ipar a kiszorított tőkével*. A mi hasznunk az lesz, hogy az ipari vállalatokkal csinálunk üzletet, s itt alig 0 5%-kal nagyobb lesz a kamat. Amely kereskedőnek eddig is volt hitele, ezután könnyebben s olcsóbban jut a pénzhez. *Egy csomó rossz üzlet, kétes szövet. Kezet biztosan tönkremegy s a pénz*

piac megtisztul a szédelgő, ingó elemektől. De azért ki sir? Mi nem. A hitelviszonyokat is javítjuk. Nem muszáj a kiskereskedőnek, boltosnak, latájnereknek 300 percentre uzsorakölcsönt felvenni s abból flancolni. Éljen rendesen s ne csináljon kétes hitelügyleteket. *Megrostáljuk a kisebb intézeteket is, amelyekre aligha van szükség.* Aki nek hitele van, ad annak a nagybanc tisztesseges kamatra kölcsönt. Uzsorabanc, mint szövetkezet pusztuljon! S most vivjuk meg a harcot az agrárizmus ellen is."

Más oldalról jelentik a Naplónak: A kereskedelmi miniszteriumban a kartellek szaporodását feltűnő figyelemmel kísérik s gondolkoznak azon, hogyan lehetne ezt megakadályozni, bár jól tudják, hogy a kartelleket az általános helyzet hozta létre s megszűnnek a pénzpiac helyzetének javulásával. *Brüll Gyula* nagyvállalkozó azt a javaslatot tette *Berczik István* miniszteri tanácsosnak, hogy a kartellekre egyetlen szakaszból álló törvény elegendő. Ez így hangzanék: *A kartellekből származó kötbérek nem perelhetők, épügy, mint a kártyaadósság.* A kartelleket ugyanis az tartja össze, hogy a bankok, gyárak stb. biztosítékot tesznek le, vagy közjegyzőileg lekötnék nagy összeget. Ha valamelyik kartelles cég konkurrál, vagy megszegi a kartell feltételeit, elveszti a biztosítékát per útján. Ez a félelem köti össze a rablóársaságok tagjait s vigyáznak is egymásra. Ha nem perelhető ez a szerződésesség, akkor a kartell felbomlik magától. A miniszteri tanácsos a javaslatot egyelőre tudomásul vette. Egyébként egy iparoskartell megpróbálta perelni egy tagját, aki megszegte a kartell szabályait. Az iparos kifogást emelt a perelt váltó ellen, mire a kartell futni hagyta, nehogy precedenst provokáljon, esetleg kuriai ítélettel kiderüljön, hogy a kartellkövetelések erkölcstelenek. Hát inkább elengedték! Ez a kérdés tehát bizonytalan.

A dési közjegyzőség.

— A Napló tudósítójától. —

Mindenkinek feltűnt, hogy a minap megjelent négy közjegyző-kinevezés között nem volt a dési közjegyző. Pedig ez a közjegyzőség *Tüzes Karácsony* halála óta üres s mindenki tudta, hogy *Bene István* függetlenségi képviselő kapja meg. Hogy nem nevezték ki, annak a háttérét tudósítónk így világítja meg:

A koalíció házassága óta zavarok vannak a vidéki pártoknál, így Désen is. Erre a kerületre úgy egyezett meg a koalíció, hogy ez függetlenségi lesz. Ezen paktum dacára is fellépett *Barcsay Tamás* alkotmánypárti programmal. Az emberek ekkor szint vallottak, a helyi érdekeltiségnél fogva egyrészt átment az alkotmánypártba. Olyan port vert fel ez az eset, hogy *Kossuth Ferenc* kiküldte *Jakab Sándor* titkárát, nézze meg, miért hagyták a 48-at faképnél az emberek Désen. *Jakab* rájött arra, hogy Désen a legfurcsábbak a viszonyok. A képviselő *Bene István* 48-as s van lapja, a *Dési Hírlap*, a mely az osztrák iparcikkeket ajánlja a közönségnek.

Az őcsse *Bene Ferenc*, Erdély legregibb ügyvédjelöltje, alkotmánypárti s lapjában, a „*Vármegyei Közélet*”-ben, szidja a 48-as pártot, emellett az alkot-

mánypárt főkortese. Őcses és bátya így veszekedtek — tréfából. *Bene István* ezért nem lett közjegyző, holott ma is aspirál rá erősen.

Am új aspiráns is jelentkezett. Ez a dési 48-as párt elnöke: *Gogomán Antal*, őrmény ügyvéd. Most járnak-kelnek *Kossuth*nál, intrikálnak. *Bene István* azt állítja, hogy az alkotmánypárt elveszi tőle a kerületet s ép olyan halálos a harc Désen a testvérpártok között, mint *Szentendrén* a 48-as és a néppárt között. Azonban hiába minden. Désen nem lesz új közjegyző egyhamar. *Kossuth* nem akarja, s ezzel pont.

A Magyar-Horvát Szénipar.

Hol vannak a bányák?

A pestvidéki Népbanc, mint szövetkezet (IV., *Semmelweis*-utca) protekturátusa alatt megalakult a Magyar-Horvát Szénipar részvénytársaság. A Népbanc igazgatója *Erdélyi Miklós*, a Magyar-Horváté *Erdélyi Miklós doktor*. A címtárban csak *Erdélyi Miklós* igazgató szerepel, lakása IX., *Üllői*-ut 11—13. Ez sem doktor. Ez már furcsa.

A szénipari vállalat *Blaskovich* Elemér ismert sportsman pénzét szerezte meg s *Kaproncán* központi igazgatóságot alapított. Részvényeket bocsátott ki 1.000.000 korona alaptőke erejéig. A részvények nagyrészt *Blaskovich* és a Népbanc, ezenkívül *Lédeker Sándor dr.*, *Veszter Imre*, *Szokolczai Árpád dr.*, *Erdélyi Lajos* kezében vannak. Ezelőtt egy évvel a részvénytársaság felkínálta magát a kormányknak megvételre, de *Blaskovich* közbenjárása dacára sem sikerült a tranzakció.

A tőzsdén már régen beszélnek arról, hogy a vállalatnak mindene van, bankja, protektora, igazgatósága, igazgatója, székhelye, csak bányái nincsenek. Olyanok, amelyekből szénét aknáznak. Csak szerény előmunkálatokról lehet hallani. Tudakozódtunk e hír valóságáról *Bácskai Albert* dokornál a szénbank ügyésznél, aki azt állítja, hogy a bányák üzemben vannak. És az állam mégse vette át a bányákat.

A tőzsdén azonban mitsem tudnak arról, hogy szénét termelne a vállalat. Mi lesz ebből, igazán nem tudjuk. Felvilágosítást kérünk, mert a Magyar Petroleum esete óta a közönség ideges.

Francia milliók Magyarországon.

A felsőmagyarországi bányavásárlás.

— A Napló tudósítójától. —

Olyan pénzügyi akció híreét kapjuk közvetlen forrásból, amelynek méretei a mi szűk pénzügyi viszonyainkat messze felül haladják. Arról van szó ugyanis, hogy egy francia pénzcsoport megvásárolná a felsőmagyarországi mágnáskézben levő bányákat s átvenné az üzemet francia tőkével. Az esetről a következőket írhatjuk:

A francia tőke rég szemelt vetelt a magyarországi bányákra. Felsőmagyarországon ezidőszent nyolc arzen-, vas- és rézbánya vívidik lassu kiaknázás mellett a világkonkurrenciával. A bányák tulajdonosaihoz ajánlatot adott a *Société Anonyme de Commerce*, amelyben a bányák vételárát tudakolta. A tulajdonosok erre megbízták *Orosz Sámuel* budapesti bányágyűnőket a tárgyalással, ki a társaságot felvilágosította a következőkről:

A bányák részvénytársasági alapon vehetők át és pedig a régi tulajdonosok bevonásával. A részvénytársaság a bányák művelésére, üzemére stb. 12.000.000 korona tőkét bocsát rendelkezésre. Ebből hat millió készpénz, hat millió kötvény lenne. A tulajdonosok jegyzik a vételár erejéig a kötvényeket, a francia társaság adja a szükséges összeget, amely a bányák kiaknázásá-

hoz szükséges felszerelésekre, gépekre, képviselőre, vasutakra s üzemvezetésre használható. A bányák kellő kiaknázás mellett a befektetett részvénytőke 4—5^{1/2}%-át adják hozadéku.

A francia társaság hosszas tárgyalások után végre e héten közölte *Orosz*-szal, hogy a kötvények emissziója megkezdhető s e célból a társasági szerződést szövegezzék meg a tulajdonosok. A társaság székhelye Budapesten lesz, Franciaországban egy bank képviseli.

Eddig terjed értesüléstünk, örvedetes jelenség, hogy az idegen tőke komoly vállalatba fekteti a pénzt, s nem animirozó papíros ügyletekbe. Lám, mi csak osztályorszájatokat csinálunk s milliók nyereséggel kecsegtetjük a közönséget. A franciák dolgozni akarnak s kenyeret adni a munkáskezeknek. Ez nem brassói celluloid gyár lesz, Leszámitoló Bank!

Martinovics-Páholy.

A magyarországi szabadkőművesek között két év óta állandó harc folyik. Ezuttal is, mint mindig, az elvek harca két táborra osztotta őket a választói jog és az új kormányzati politika. E két tábor: a nemzetiek és radikálisok, vagy feketék és vörösek laikusnak láthatatlan küzdelemben vívták csatáikat. Egy páholy, a Nemzeti, fel is jelentette a László király páholyt, hogy elszegődött a nemzetellenesek táborába. Egyéb surlódások is sietteték a megoldást s most kenyértörésre került a dolog. A radikális szabadkőművesek elhatározták, hogy csoportosan kilépnék a páholyból s ezt a Magyarországi Szimbolikus Nagypáholyt, az Oriensnek be is jelentették. A nagypáholy még habozott a tudomásul vévással, mikor a kilépettek megalakították a Martinovics-páholyt. Ez az első szociáldemokrata páholy, amely működik s nemsokára érezhető is lesz a hatása. Vidéki fiókjai is gyorsan alakulnak, s nagyrészt a „fekeléktől” veszik tagjaikat. Főmesterré a páholy hosszas vita után *Pikler Gyula* dr. egyetemi tanárt választotta, azért vitával, mert az ő állása és neve amúgy is exponált. A páholy megalakulása jelentős esemény, mert tagjai között látjuk Magyarországon ismert előkelő harcias elemeit: *Ignostust*, *Jászi Oszkár* drt, *Kúnfi Zsigmondot* stb. stb.

Ingyen gyógykezelt milliomos.

— Leleplezett háziúr. —

A szövetség-utcai poliklinikán megcsiptek egy toprongyos öreg urat, akit két hónapig ingyen kezelték. Az öreg úrról kiderült, hogy háztulajdonos és milliója van. Az eset a következő:

A poliklinikát rendszerint a legszegényebb nép keresi fel gyógykezelés céljából. Ahol kétség van, ott szegénységi bizonyítványt kérnek az orvosok; azonban ritkán. Az orvosok ránéznek a betegre s tisztában vannak vele, hogy proletár-e, vagy Rákóczi-úti nagykereskedő.

Egy napon magas, ősz, öreg ember jelentkezett *Lichtenberg Kornél* dr. egyetemi tanár klinikáján. Nagyon rongyos volt, kopott ruhái kifakultak, cipője

meghasadozott. A fülei fájtak. A tanár és alorvos, *Illés Mór* dr. minden kérdészködés nélkül kezelés alá vették a bácsit, aki pontosan megjelent mindennap a rendelésen. Ez így tartott két hónapig. Az öreg folyton panaszkodott s ha az orvos azt kérdezte tőle, hogy: — „No, hogy megy, öreg?”

Ez siránkozó hangon válaszolta: — Rosszul, nagyságos ur, nincs kereset, éhen kell halni az embernek. Majdnem zsebébe nyult a doktor, hogy adjon neki egy pár hatost.

A második hónap végén *Illés Mór* dr. bement egy váci-körúti borbélyműhelybe s borotválkozott. Egyszerre belép az öreg bácsi. *Illés* azt hitte, hogy koldul s már készítette a pénzt, amikor meglepetésére az öreg leül s a borbély szolgálatkészen borotválja. Egyszer csak megszólal siránkozó hangon:

— Tegnap a lakásomból elloptak 600 koronát a tárcámból. Ott hagytam az asztalon s kimentem. Valaki besurrant s elvitte a pénzt. A rendőrség nyomoz, de nem lesz meg a drága pénzem!

A borbély vigasztalta az öreget. — Nagyságos ur, kérem ássan, majd megtalálja a rendőrség. Nem vitték azt messzire.

A doktor alig hitt füleinek. Újságot vett elő s várt, míg az öreg keserves óbégatások között elmegy. Aztán a borbélyhoz fordult:

Mondja csak, ki ez az öreg koldus? A borbély szánakozó mosolylyal válaszolt:

— Ez az ur? Koldus? Hiszen ez a szomszéd ház tulajdonosa, nagyságos G. úr.

— Úgy? — szólt *Illés* doktor. — Ezt jó tudni.

Másnap az öreg bácsi újból megjelent a klinikán. *Lichtenberg Kornél* tanár már kezelte a beteget, amikor *Illés* doktor belépett. Hirtelen rászólt a betegre:

— Bernát bácsi, megkerült a hatszáz koronája? Mi? Mit csinál a palotája?

Az öreg leleplezett háziúr ijedtében elakart szaladni. Aztán meggondolta a dolgot. Elővette erszényét s az ápolónők perzselyébe betett ötven koronát s kifizette a doktor tiszteletdíját. Közben azonban sóhajtozott:

— Rosszul megy az üzlet, doktor úr, nagy a ház, sok az adó, sokat kell...

A doktor legyintett: — Stájerolini, Bernát bácsi, mi? Az öreg elcsoszogott.

Ugyancsak ezen az osztályon csiptek meg egy Rákóczi-úti cipészt, aki facér cipészegédtként jelentkezett. Rájöttek arra, hogy az aranyláncát, gyűrűjét leteszi az üzletben s úgy megy fel a klinikára. *Illés* doktor ezt is leleplezte. A „mester” azzal védekezett, hogy ő „tanórát” akarta magát kezelteni és sajnálta rá a pénzt. Azóta nincs megszűk a klinikára felmenni, ahol razztiát tartottak az olyan vagyonos betegekre s szerencsésen ki is pusztították őket.

Marx-Társaság.

A magyarországi szociáldemokrata párt ellenzéki elemei *Marx-Társaság* elnevezés alatt tudományos, művelődési és szociális összejöveteleket tartanak. A társaság helyesli a pártnak a választói jogért való küzdelmét és azt nagy erejével támogatja is, azonban a szociáldemokrata pártnak ez idő szerint félretett s alárendelt céljait ébresztgeti s a nép között terjeszti. A társaságnak ez idő szerint ötven tagja van. Fiafialok, tettvágyók, képzettek, vezértük pedig egyike a tudós íróvilág legkiválóbbja: *Szabó Ervin*.

LÓWY JÓZSEF Sirkóraktárában 10 K-tól feljebb remek kivitelű sirkövek rendkívüli nagy választékban kaphatók. Budapest, II., Fő-utca 33. sz. (Pálffy-tér mellett) saját házában.

Minden a szakmába vágó munkát, temetői javítások, vasó- és aranyozások jutányosan és leltár-ismeretesen készülnök.

Budapest-Szabadjegyváros.

Amerikai Szerecsen-utca.

— Ahol sirni fognak. —

— Tetszik szabadjegy Ősbudába? kérdezte egy nagyon apró újságíró ismerősöm. Olyan apró, hogy nem ér fel Fröhlich János Ősbudai titkár sarkáig.

— On adhat nekem? kérdeztem megilletődve. Hiszen én állhirlapíró vagyok. Tizenhét éve az vagyok. Mindenki ismer.

Nevetett a derék fiu. — Tényleg, — mondta budapesti zurnaliszta nagy-képességgel, — tényleg, miért nem iratkozik be valamely laphoz? Jegyet adhatok, Fröhlich János jó barátom.

— Fiam, — szóltam alázatosan, amint illik. — Öreg vagyok, nem tudom megtanulni a nyelvüket. En komolyan veszem az írást, a becsületet, a morált. En nem értem az önök szép nyelvét. Ezt a Kopoliszt. En csak írni tudok, nem parancsra. Meggyőződésemből.

Nevetett az okos szemű gyermek.

— Hát nem kell jegy?

— Mit kell érte tenni? kérdeztem alázatosan.

— Semmit. Hallgatni.

Nem kértem a jegyből. Azóta találkoztam néhány száz emberrel. Szabadjeggyel ezettek Ősbuda felé. Mindent az a bárcá, ugyanazzal a furcsa arcképpel a tetején. Ezt a bárcát látam a lapokban, csudaszép reklámok képében. Hallom egy „író“-t foglalkoztat a reklám. A másik az Alföldi Cognac verseit gyártja.

Ez a város tehát tömeges szabadjegyet kap azért, hogy hallgasson s szállítsa a vidéket Friedmannak. Jó izlésű ember, ha újságíró is, nem kér ebből. Ha mulatni akar, nem mulat bárcával. Hiszen ott nincs művészet, ez nem színház, nem is kabaré, hát miért fogadna el ide szabadjegyet. Atengedi a bankfiuknak, a sikkasztóknak, az állhirlapíróknak, kiadóhivatali alkalmazottaknak, a strigóknak s kitaratóknak: a leányoknak.

Nem, ez nem műintézet, ez Ősbuda. Szabadjeggyel is Amerikai Park. Utóda annak a másik hírhedt helynek. A prostituált világ találkozóhelye. Amint kimondod e szót: Ősbuda, eléd rajznak az ismert alakok: a pauncok, a szilleiek, mocsáryak, az örvény és börtön felé sietők. Ami boldogtalanság, sirás terem e félelmes városban, innen indul ki. Szabadjeggyel még be, zárt kocsin térsz — a rendőrségre. Mert itt kiszedik az agyvelődet is, akaratodat elmállasztják, van erre pezsgő, leány, sok leány. És ez mind az. Főnökük a kiváló Friedmann. S ha legalább finom volna a hang.

Nyárból fordulva tébe ne félj, hogy árván maradsz. Lesz még tavasz Friedmannak. Nekí fog virulni a Szerecsen-utcai mulató; tudod, milyen lesz? Menj be Ősbudába, ahol durva a hang, a szó, fogd be az orrod s nézz körül. Kapsz táncot, melléje pezsgőt, melléje — ne szégyenkezz, — leányt, sok leányt. Erre való a jó Friedmann néni mulatója, ott „ismetséget“ köthetsz. Jól tudod, kik azok a nők? Hát akkor azért még oda. Tedd le azonban szeméremérzedet, jó izlésedet. A nők félig meztelenek, nemes ösztöneidet aljas paródiában állítják szemed elé. Kicsit perverzek? Ejnye, még ez se legyen? Sirni fogsz, ha egyszer kikerültél onnan.

Régen úgy hívták: orfeum; ma-kabaré s rosszabb. Mi, bús magyarok, úgy hívtuk: Buda; — ma így hirdetik: Ősbuda, Szerecsen-utcai Mulató. Mulató! (Talán sirató?) Ez a legmulatságosabb. Meg a jó Friedmann néni, aki szabadjegyeket s hirdetést ad nekéd, neki. Hogy halgass! Ad a maison Frida is. Akinek? Miért ne adna a maison Friedmann?

Eredj magyar Ősbudába. Megérdemled. Nincs már szemed, nincs botod. Vakon még a pocsolóyába. A botot meg be kell tenned a ruhatarba. A helyett, hogy a hátukra vernél vele. Elfelejtettél te már mindent. Eredj —

Ősbudába! Ott találsz társaságot, neked való: az Unalmat, az Izléstelen-séget, az Elvetemedtséget, a Fosztogatást, a Bestiákat, az Eladó Férfiakat, a Kétes Örömet, a Főfájást, a Bűnbé-eséseket, az Aldozatokat, megismered a jövő bűnügyi tárgyalások Hőseit s tetejébe, ah, legvégül meglátod a Nagy Friedmann, a Szabadjegyek és Hirdetések, Pausálék Atyját működésében. Aztán megkaphatod az undort és a csömört. Kinos sirásokat is hallanál, a városban zokognak a szülők, anyák, leányok, rokonok azok miatt, kik ide eltévedtek. De te nem hallod. Mire való volna Ősbuda, ha el nem venné hallásodat is. Könyvtenger lesz itt Budapestben, ha Szerecsen-utca mulatója megnyílik. Halálördítás sikolt az az Opera két színpadhoz mindennap.

A színpadok hallgatni fognak akkor is. Szabadjeggyük lesz a Szerecsen-utcai mulatóba is, s pausálával ragasztják be a szájukat. Avval a pénzzel, amelyet a buta mámor, a testes, formás leányok ragyogtatása s elgérkezése hullasztott el a mulatóban. Micsoda pénzt dug szebre ez a sajtó! Tantuszokat. Szerelendiját. Közvetítőpénzt!

Egyébként a nagyelméjű Dr. Kenedi Géza „Az Újság“-ban a következő igaz sorokat írja:

„De kevés helyet utáltam úgy el, mint ezt a Venedig in Wien-t, a maga kifosztott, kivásvált és fölbogozott női alakjaival, pimasz, pökendi gavallér-publikumával, — fiat applicatio Budapestben is. A hol a romlásnak, utálatnak és halálnak ilyen virágai tenyésznek (pedig bizony nem egy tenyészik ott), azt inkább disznó-usztatónak kellene nevezni, de nem mulatóhelynek.“ D.

Budapesti erkölcsök.

(Utánnomás tilos.)

III. A pesti gyerekek.

Unokaöcsémekkel s unokahugaimmal ritkán találkozom, mert ugyanabban a házban lakom. En tudniillik reggel vetődöm haza, amikor ők m é g ágyban vannak. Az ajtónyitás zajára falengető ordításban törnek ki a kedves kicsikék s különböző hangokon rikoltják: „a Dezső bácsi hazajött, a Dezső bácsi részeg, piszkos a lábá.“ Az előbbi, jól sejtem, anyjuktól, a kedves Finitől hallották s jól megjegyezték. Az utóbbit otthon gyakran hallják s valószínűleg nem ok nélkül. Erre én bemegyek szobámba s iefeleszem. Este, mikor ők m á r ágyban vickándoznak, felkelek s a következő diadalordítás hangjai mellett távozom: „a Dezső bácsi elmegy, a Dezső bácsi részeg.“ Látható, hogy a kedves apróságok a „részeg“ fogalmat állandóan alkalmazzák rám. Valószínű, hogy este az ólomitól vagyok részeg.

Tegnap azonban Ősbudavárban mulattam volna. Hogy mulat az ember Ősbudában este tizenkettőkor, mikor a kutya sincs ott? Hazamegy. Évek óta először mentem haza ilyen jókor a halálos unalom miatt. Reggel fölkeltem s a Stefánia-utra mentem. Ott találtam fentnevezett ifju csemetéket. Minden találkozásakor számba kell vennem őket s újból betanulnom neveiket. Néha egy-egy új gyermeket látok köztük. Ez azóta született, mióta nem láttam a családot. Most így állott az „átlag“: Bimbi, Jimbi, Timbi, ez három fiu, Mancsi, Pancsi, Tancsi, ez három leány, Doca, Koca, Toca, ez három nem tudom, fiu-e vagy leány, mert mind szoknyában járnak. A gyerekek ordítottak: Dezső bácsi részeg! De csak a nagyok. A kicsinyek gyufaszállként állottak s meredt szemekkel, vékonyka hangon sipították: ápi, ápi, papa! Anyjuk, a derék Tini, elpirult. A sétáló megállottak s nevettek, „Szegény öreg, — mondták — milyen apró gyerekei vannak. Persze, fiatal az aszszony, hehe!“ Tini elvörösödött, én sértődötten siettem tova. Zavaromban rámutattam a fűre:

— Nézd bimbi, fű, tudod, mi a fű? — Fű az, amire nem szabad lépni, mert bevisz a rendőr, — világosított fel Bimbi.

— Hm, — szóltam, — de van itt fa, Jimbi, nézd, fa!

— Fa az, amire nem szabad mászni, mert elfog a csész s megver az apuka, — tanított a Jimbi.

— Ej, ej, — hebegtem — van ám itt vasút is, villamos, nézd Timbi, ott jön!

— Jaj, vasut, szaladjunk, — ordították a gyerekek s forgószelekként a ligeti tőig szaladtak.

— Vizecske, — kiáltottam diadalmasan, — tő, nézd Mancsi. Nyulj csak bele, jó hideg.

— A tőba nem szabad belenyulni, mert piszkos lesz a kezed, meg a cipőd, — oktatótt a kicsike.

— Ejnye, — dorgáltam magamat, — hát akkor ülünk le.

— Nem lehet, — szólt a Pancsi, — mert a pad piszkos, s bogarat viszünk haza, pedig van otthon elég.

— Talán játszunk? — vetettem fel az eszmét. — Labdázunk.

A gyerekek kétségbeesetten szorongatták labdáikat hónuk alatt.

— Nem szabad, — világosított fel Tancika, — mert elgurul a labda s felveszik a csibészek. Meg sáros is lesz. A labda nem arra való.

Orült kinokat éreztem. A gyerekek lefőztek. Anyjuk, a derék Tini, megdorgált:

— Ne tanítsa ilyen helytelenségekre a gyerekeimet. Látszik, hogy éjjel él, romlott társaságban.

— Hát mi szabad ezeknek? — kérdeztem tőle.

— Szabad szépen járni, sétálni, otthon ülni, ablakba nem mászni, lépcsőn nem járni, nem kiabálni, nem ugrálni, udvaron nem járni. Igen, ez mind szabad. Ez elég is egy előkelő segéd-könyvelő gyerekeinek.

— Kérem, — szóltam udvariasan. — Akkor, gyerekek, ha ilyen jók vagytok, itt van egy-egy krajcár.

A gyerekek nem mozdultak, végül a Doca megszólalt:

— Pénzt nem szabad elfogadni, mert piszkos, aztán a Koca lenyeli.

— Talán cukrot vagy süteményt vehetek? — kérdeztem alázatosan.

— Nem kell, — kiáltotta a Toca, — a cukor piszkos, a tészta piszkos, van otthon.

A Poca is megszólalt:

— A Dezső bácsi részeg.

Verejtécsöppek borították el homlokomat. Kivettem a zsebkezdőmet s megtörültem a fejemet. A gyerekek félreértették ezt a műveletet. Tele torokból ordították:

— Piszkos a fejed, piszkos a fejed! Dezső bácsi részeg.

A körülálló vihogtak, én megtörve távozni készültem. Utolsó ajánlatom ez volt:

— Menjünk a gyermek játszó-helyre!

A család mereven elfordult ere a vakmerő ajánlatra. Beláttam magam is. Oda csak nem mehetnek egy előkelő segéd-könyvelő gyermekei!

Csak azt nem tudom, mi szabad hát a pesti gyerekeknek, aki végre is gyerekek? Vagy már nem az? — ó. —

SPORT.

Budapesti löversenyek.

Első nap, vasárnap augusztus 9.

Tegnap, vasárnap rendezte a Magyar Lovaregylet ezidei nyári, nagysikerűnek ígérkező meetingje első napját.

I. Dunai-díj. 1. Flapdoodle (Juhász), 2. Hírnök II. 3. „48“, Tot. 10:36, 20:48, 34.

II. Handicap. 1. Apatin (Pretzner), 2. Fulyjama, 3. Sasaki. Tot. 10:45, 20:36, 43, 33.

III. Igazgatósági díj. 1. Rentier (Krouzil), 2. Buffalo, 3. Faragó. Tot. 10:34, 20:25, 40, 28.

IV. Nyeretlenek kétóros verseny. 1. Kamp (Krouzil), 2. Gracieuse, 3. Fellah. Tot. 10:49, 20:35, 102, 83.

V. Kétórosok eladó verseny. 1. Rade-gast (Birkenruth), 2. Temeraire, 3. Csobolyó. Tot. 10:38, 20:29, 38, 66.

VI. Welter-handicap. 1. Petronella (Taral), 2. Rancon d'un Roy, 3. Bogdanovka. Tot. 10:43, 20:33, 42, 40.

VII. Háromórosok eladóversenye. 1. For-feit (Paul), 2. Gossimer, 3. Flowerseller. Tot. 10:59, 20:33, 27.

Motorverseny. A Sport Világ szerkesztősege által tegnap, vasárnap délután rendezett motor- és kerékpár versenyek. I. Roykó József, II. Simó Sándor, III. Parakker István, IV. Löwy Arthur, V. Baráth Ödön, VI. Roykó József, VII. Deutsch Sámuel, VIII. Vass Elemér nyerték meg.

Táviratok.

— A Napló eredeti táviratai. —

I s c h l, aug. 9. Monsdorff gróf londoni nagykövet ideérkezett.

K a r l ó c á r ó l jelentik: Pribicsevics Valerián teológiai tanárt, Pribicsevics Szvetozár horvát képviselő öcscsét a Nastics-féle felségárulási ügyből kifolyólag az ügyesség megbízottja ma délelőtt 11 órakor karlócai lakásán letartóztatta. Pribicsevics lakásán a detektívek házkutatást tartottak és írományait elkobozták. Minthogy Horvátországban felségárulási ügyben csak a zágrábi törvényszék illetékes, Pribicsevics tanárt a detektívek a délutáni vonattal Zágrába kísérték.

L i s s a b o n, aug. 10. Aguafából jelentik, hogy egy e hó 7-én odaérkezett egyén pestisben meghalt.

B e l g r á d, aug. 9. Tegnap éjjel 14 szerb bandavezér és 70 komitási tért vissza Úszkúbbe, ahol önkényi leteszik a fegyvert. A belgrádi polgárok nagy számban jelentek meg a pályaudvaron, hogy elbucsuazzanak.

B a r c e l o n a, aug. 9. A Golondrina nevű helyi gőzöson tegnap bomba robbanás történt. Minthogy az utasok nagy része már partra szállott, csak három ember sebesült meg.

S a r a g o s s a, aug. 9. Quadalajában kormányozható léghajó szállott fel, de vihar következtében a kormány megsérült, később pedig a burkolat pattani el. A kapitány lélekjelenlétének köszönhető, hogy a léghajó utasai baj nélkül leszállhattak.

P á r i s, aug. 9. A szajna megyei szocialista-párt az éjjel Párisban és környékén 25 ülést rendezett, a melyeken hevesen támadták a kormányt. A szónokok a munkásokat az általános munkásszövetség elnökének szabadon bocsátása érdekében az agitáció folytatására ösztönözték.

K o n s t a n t i n á p o l y, augusztus 9. Tegnap 1300 albán érkezett Monastirba, hogy ott ünnepejenek.

P r á g a, aug. 9. Ma délután a cseh iskolák érdekében két tüntető köimenet volt.

B a r c s r ó l jelentik: Tegnap óta országos jellegű bö esőzés van, amely a vetésekre, különösen a kukoricára és a rétekre igen jó hatással volt. Nagybecskerekéről jelentik: Nagyikinda felett az éjjel óriási zivatar vonult el. Több helyen lesújtott a villám, a vasuti vonalon becsapott a 340 sz. órházba, ahol Bezzeg Kálmán vasuti mozgó őrt, akit Félegyházáról a tegnapi nap folyamán helyeztek ide át, agyonstujtotta.

VÁSÁRNAP.

— Öngyilkosság. A London-szállodában volt szállva K r a u s z Anna bécsi urileány. Udvarlója felkereste s mert nem eresztették fel hozzá, elkeseredésében megmérgezte magát. Súlyos állapotban vitték be a mentők a Rókus kórházba.

— Vasúti szerencsétlenség. A nyugati pályaudvaron tolatás közben a kocsi közé került Szabó János fékező, súlyos sebével lakására vitték, felépülésében kevés a remény.

— A motorversenyen Seböck István (V. K. K.) és Csér Johán (Törekvés) menetközben lebuktak és könnyebb zuzódást szenvedtek.

— A bankkارتل ma hétfőn lép életbe. Lásd első oldalon levő cikkünket.

— Öngyilkos. A Baross-tér 12. számú ház 2-ik emeletéről leugrott és szörnyet halt egy ismeretlen férfi.

— Elgázolás. Kovács Sebestyén munkást trezinájával együtt egy szemközti jövő tcher vonat elütötte, életveszélyes sebével a Rókusba vitték.

Felölös szerkesztő: Jékel Károly. Kiadóhiv. igazg. Erdész Zsigmond.

Újságárusítók figyelmébe!
Pályázat. A Napló kiadóhivatala ezennel pályázatot hirdet mindazok részére, akik a Napló hétfői számát az utcán lelkiismeretesen árusítják. Pályázhatnak mindenki, akinek elárusítási igazolványa van. Minden hétfőn estig, aki a legtöbb példányt adja el, egy valódi system-roscopi-patent, pontosan járó órát kap ajándékkul. Aki pedig karácsonyig a legtöbb példányt adja el: egy valódi, 14 karátos aranyórát és láncot 250 korona értékben fog kapni.
 Újságárusítók! A kiadás minden hétfőn este 7 órakor VIII., Rökk Szilárd-utca 7. szám alatt: Felber Jenő vendéglőjében.

A NAPLÓ

- a következő dohánytözsdekben kapható minden hétfőn kora reggel:
- VI., Teréz-körút 54. Breuer nővérek dohánytözsdejében.
 - VI., Andrásy-ut 48. Rohonczy Ilona dohánytözsdejében.
 - VII., Erzsébet-körút 54. Braun Janka dohánytözsdejében.
 - VII., Erzsébet-körút 51. Özv. Zwilling Mórné dohánytözsdejében.
 - VII., Erzsébet-körút 23. Feuermann Sámuelné dohánytözsdejében.
 - VII., Erzsébet-körút 12. Kartschmaroffné dohánytözsdejében.
 - VII., Erzsébet-körút 5-7. Rittinger Antalné dohánytözsdejében.
 - VII., Erzsébet-körút 2. Özv. Kahs Lajosné dohánytözsdejében.
 - VII., Dohány-utca 63B számú dohánytözsdejében.
 - VII., Dohány-utca 55. számú dohánytözsdejében.
 - VIII., József-körút 2. számú dohánytözsdejében.
 - VII., Rákóczi-ut 50. Jambrikovits dohánytözsdejében.
 - VII., Rákóczi-ut 34. Özv. Márkus Henrikné dohánytözsdejében.
 - VIII., Rákóczi-ut 1. Sopronyi V. nagytözsdejében.

Modern 3 szobás lakást

minden mellékkeliséggel, legfeljebb második emeleten, keresek november 1-re. Lehetőleg VII-VIII. kerületben. Ajánlatok ár megjelölésével a kiadóhivatalba küldendők. (2)

VENDÉGLŐ

„a szép svájci nő“-höz.
 Szemlőhegyen, Szemlőhegy-u. 14. (Tulajdonos özv. EGGMANN I.-né).
 Hires budai borok, frissen csapolt sör, pompás ételek mindenkor kapható. — Fél-séges kilátás, kirándulók részére nyitott és fedett terras. (3)

Pfeffermann János

kőfaragó-mester
 Budapest, III. ker., Vörösvári-u. 135. (a temető mellett).
Nagy sírkő-raktár.
 Valódi svéd gránit és syonit, magyar, sziliszia és olasz márványok nagy választékban. Sírkövek javítása és betűk aranyszínezése a temetőben legolcsóbban eszközöltek. E szakmában 36 évi működés. Elvállal mindenféle építkezési kőfaragó munkát jutányosan és teljesen. Kétszázötvennel kézségesen szolgai. (4)

FOLIES CAPRICE

Igazgatók: Leitner és Keleti. Főrendező: Rott S. Nyári helyisége Aréna-ut 84 Velodrom mellett.
 Az előadás kezdete 9 órakor.
MA! UJDONSÁG!
„Járgyalás éjfélnél”
 Bohózat, írta: Cagliostro.
 Továbbá: Türk Bertó, Sajó Géza, és Trebitsch Sándor új szülő számaikkal.
 Végül: (6)
„Kukukseier”
 Bohózat Klinger O. és Tausig O-tól.
 Nappali pénztár a nyári mulatóban d. e. 9-1-ig, d. u. 3-6-ig Kétfő konyha, mérsékelt árákkal, pontos kiszolgálás. Az előadás után villamos- és omnibusz-közlekedés minden irányban. . .

ELADÓ

38 éve főnálló, nagyszabású, összes gépekkel felszerelt könyvkötéssel állandó megrendelőkkel, nagy munkákkal a régi tulajdonos halálhátára miatt. Felvilágosítást ad a kiadóhivatal VII., Dohány-utca 88. sz. (7)

BANDA MARCI és FIAI

az öreg Banda Marci személyes vezetésével esténként hangversenyez a „Palma-ligetben”, VII., Aréna-ut 74. Ekamp Gyula vendéglőjében. (8)

Hibisch Adolf utóda

könyvkötészete
 Bpest, gr. Zichy Jenő-u. 7.
 Modern gépekkel felszerelt, 1870. óta fennálló régi jóhírnevű üzlet. Mindennemű e szakba vágó munkák jutányosan és lelkiismeretesen készülnek. (9)

Szt-Margitszigeti Gyógyfürdők

43.30 C. term. kénes hévforrások. Modern berendezésű vizgyógyintézet Halka Lajos dr. orvos vezetésével. Szt. Margitsziget szőlő és masszázsvárosi felügyelet mellett Helmeren Per svéd specialista által gyakoroltatik. Szállodák, vendéglő és kávéház saját kezelésben. Kivánatra teljes penzió. Prospektust küld a Szt.-Margitszigeti gyógyfürdők és szállodák r.t. igazgatósága. (10)

Árvai Ottó Ede

Aréna-uti Udvari kávéházában (VII., István-ut és Aréna-ut sarok)
ma és mindennap este 36-ik Rácz Laci
 a cigányok királya hangversenyez. (11)

BŐR

es talp legjobb gyarimányok
 ezipőfelső-
 részek
 saját készítmény, óriási választékban, dacára a nagy drágulásnak, rendkívül olcsó árban kaphatók
Gyöngy Sándor bőrgyári raktárban
 Budapest, III., Tavasz utca 1. szám.
 Elismerő oklevéllel kitüntetve 1904-ban.
 Képes árjegyzék ingyen. (13)

JARDIN DE PARIS (PÁRIS-KERT).

Erzsébet Királyné-ut. (A Gerbeaud pavillon mögött)
 Kezdődik 9 órakor. Telefon 15-10.
A régi slágerek.
 Somlai Arthur Káthe Ertholz
 Szecsi Magda Else Berna
 Fabian Kornélia Lola Lieblieh
 Ferenozsi Károly Max Laurenos
Chat Noir Európa első kabarett-jének vendégjátéka.
 Francia konyha, Reggelig cigányzene, Amerikai bar. (14)
Hajnalg zene!
 Bérkoesi, villamos és társaskoecsi-közlekedés. Jegyek előre válthatók Zíper és Köznél VI., Andrásyut 4.

Putzer György

Gyógyfürdős-Szálloda
 Budán, Lukácsfürdővel szemben.
 Naponta Ifj. BANDA MARCI hangversenyez. (15)

Liget kávéház

VI., Aréna-ut 33. sz. a.
 (a Városligeti nyári színházzal szemben)
 Egyetek részére külön nyári fedett helyiség. (16)

Megnyit a

„Keleti pályaudvar” nagyszálloda
 A Keleti pályaudvar indulási oldalán. A legnagyobb komforttal berendezve. Szoba-árak 2.40 K-tól kezdve, villamosvilágítással együtt. Utazóknak 20% engedély. Posta- és távirat a házban, minden oldalról villamos közlekedés. Tulajdonos Herseh Samu.
 TELEFON 64-57. TELEFON 64-57. (17)

BLUMLAJOS

kőfaragó és sírkőkereskedő
 magyar művészek által tervezett modern síremlékek raktára
 Budapest, VIII., Köztemető-ut 4.
 Márvány, gránit- és syonit síremlékek egyszerűbb és díszesebb kivitelben kaphatók, eladás nagyban és kicsinyben.
 Elvállal: építkezési-, szobrászati és mindenféle egyéb kőfaragó-munkát, nagyszabású sírboltok, sírszobrok, szent-szobrok, falburkolatok, emléktáblák készítését, valamint helybeli és vidéki temetőkben síremlék javítások, sírfeliratok vésését és aranyozását. (18)

Metropole-szálló

VII., Rákóczi-ut 53. sz.
 Valódi magyar fajborok. Kitünő konyha. Elegáns szobák. (19)

Forró artézi fürdőviz

olcsón házhoz szállítatik. — Megrendelhető dohánytözsdekben, vagy telefonon 20-35. (20)

HÓDOSI A.

Aréna-kávéházában
 (Aréna-ut és Damjanich-utca sarok.)
 minden este hírneves
RÁCZ GYULA teljes zenekarával hangversenyez. (21)

Beketow Cirkusz Városliget

— Telefon 104-46. —
 Este 8 órakor
nagy fényes előadás
 az egész új műsorral.
Mr. Tom Jack
 a lánccilincs kitörő és az egész művészszenélyzet. (22)

A Stefánia Corsó Kávéházban

Stefánia-ut és Thököly-ut sarok.
 Minden délután és este
Veszpr. Kis Jancsi
 teljes zenekarával hangversenyez. Egész éjjel nyitva. Egész éjjel nyitva. Esős időben a zárt helyiségben hangversenyez. (23)

Putzer György kerthelyiségében

V., Váci-körút 14. — Ma és minden este
BALOGH KAROLY teljes zenekara hangversenyez. (24)

EHM JANOS nagyvendéglőjében

a Nemzeti Színház bérházában, ma este
FARKAS PALI teljes zenekarával hangversenyez. (25)

Üvegbetűk Bolgár Pál-nál

V., AULICH-ut. 8. Telefon 886 (26)

Gellért (Gartenfeld) Mór

Budapest, III., (Ó-Buda) Lajos-utca 98.
Mindennemű sírkövek raktára valódi márvány, cienit és gránitból.
 Temető-munkák és javítások legjobban és legolcsóbban eszközöltek. (27)

Pongyola-és bluz-specialista

Delain-, batiszt- és kreton-pongolyák. So-lyemesipke-, batiszt és zefir-bluzok óriási választékban olcsó árak mellett raktáron vannak.
Spitzer Antal, Kigyó-utca 5. (28)

Tömeges vétel folytán a

PANAMA-KALAPOK
 ára 9 és 12.50 frt.
KERTÉSZ PÁL divatnagyruházában
 Rákóczi-ut 40. sz. (Népszínházzal szemben., Telefon 46-79. (29)

Brázay-sósorszesz szappan

Ki súlyt helyez orvórének tisztaságára s azt üde, fehér és bársonypuhává óhajtja tenni, a mosdóhoz csakis Brázay-sósorszesz-szappant, mosdóvizébe pedig pár csepp Kölnvizet használjon. Brázay-sósorszesz-szappan ára darabonként 70 fillér, 3 darab díszdobozban 2 korona. A Brázay-féle kölni-víz — 50, 1.—, 2.— és 4.— koronás üvegekben kapható mindenütt, vagy közvetlenül Brázay Kálmán cégnél Budapesten. (30)

Magyarország-Ausztria részére
LANG-ENZERSDORF
 (Wien mellett). (5)

OS. ÉS KIR. UDVARI SZALLITÓK
E. MERCIER & Co.
 EPERNAY-MARNE

Vezérképviselő Magyarország részére:
BRAUN MIKSA
 Budapest, VII., Rottenbiller-utca 10.
 Telefon 104-27.

JAHN-féle vendéglő (12)

Budapest, V, kerület, Lipót-körút 10. szám.
 Tulajdonos: **GRACHEK FERENC**

Kitünő magyar konyha. Pompás homoki borok, friss csapolású kőbányai Dréher-sörök. Minden kedden és pénteken halászlé. Nagy éttermek. Estélyekre, vacsorákra társaságok részére külön szobák. Előzékeny kiszolgálás.